

Smeh in sneg

Kaj je lepšega, kot šolske počitnice preživeti na snegu, daleč stran od vsakdanjih šolskih skrbi – tam, kjer sije sonce in se razlega sproščen otroški smeh...

Seveda so šolske počitnice že za nami, otroci si zopet pridno nabirajo v šoli nova znanja pa vendar, naj ne gredo tisti trenutki kar tako v pozabo. Obiskali smo drugo izmeno otrok, ki so bili na zimskih počitnicah v počitniškem domu v Zgornjih Gorjah pri Bledu. S tem domom upravlja Zveza prijateljev mladine iz naše občine (v sklopu tega je tudi počitniški dom v Savudriji).

Dom v Gorjah je izredno prijeten – pa čeprav je to nekdanja adaptirana starejša zgradba – in v njem se otroci počutijo takorekoč kot doma. Saj tudi ne more biti drugače. Prijetne spalnice, dnevni prostori, prostor za smučarsko opremo in predvsem še, to je bilo velikokrat poudarjeno, izredno dobra hrana. To zadnje gre pripisati seveda delavkam v kuhinji, ki so z vsem srcem predane skrbi za dobro in kvalitetno prehrano svojih malih gostov.

Sicer pa – prepustimo besedo kar ljudem, ki skrbijo za to, da kar največ nudijo otrokom, ki so pri njih na počitnicah.

Stojan Kralj, študent medicine:

»Tu predstavljam medicinsko osebje. Kot študent seveda ne morem izvrševati zdravniških posegov, vendar zaradi tega ni nikakršnih problemov, saj smo stalno povezani z zdravstvenim domom v Bledu. Sicer pa tudi zdravniki z Bleda nimajo z nami pravzaprav nikakršnega dela, saj do sedaj ni bilo med otroci prav nikakršnih poškodb. Moram reči, da, k sreči, nimam prav posebno veliko dela. Prejšnjo izmeno je imelo nekaj otrok, zaradi večjega mraza, rahlejšje oblike angine, vendar to ni bilo nič resnejšega.

Otroci so se kaj hitro navadili na življenje tu pri nas in na hišni red. Tudi kakega večjega domotožja ni – sicer pa za to niti nimajo časa, saj so po ves dan z nečim zaposleni.«

Igor Levstik, absolvent ekonomije:

»Upravnik doma bom obe izmeni med šolskimi počitnicami. To delo je predvsem naporno. Je namreč zbir drobnih problemov, ki jih je treba vsakodnevno reševati.

V tej, drugi izmeni, imamo 102 otroka, ki so razdeljeni v sedem skupin. Razdeljeni so po znanju smučanja, saj je naš osnovni namen, da jih tega kar najbolje naučimo. Vodi jih pet absolventk vzgojiteljske šole ter dva študenta DIF. Za bodoče vzgojiteljice je to del praktičnega pouka, saj se tu ukvarjajo tudi s pedagoškim delom med svojimi va-

rovanci. To delo tudi vsakodnevno koordiniramo skupaj z Ljubljano.

Naš urnik ni prenapet. Približno od pol devetih zjutraj do štirinajstih je tečaj smučanja. Večino jih z avtobusi, ki jih imamo stalno v najemu, prepeljemo na Zatrnik, tisti otroci, ki pa so tu prvič na smučeh pa se svojih prvih korakov učijo tu za domom, kjer je nezahteven teren in prav primeren za začetnike. Ob petnajsti uri je kosilo, nato pa sledijo takoimenovane intere-

sne aktivnosti. To je bodisi gledanje televizije, sprehodi po bližnji okolici, organiziranje zabavnih kvizov – danes imamo namen organizirati celo ples – mnogi pa imajo s seboj tudi svoje knjige ali družabne igre.

Letos so starši za teden bi-

Otroci so se na Zatrniku kaj hitro spoznali s tehniko

Za popoldansko norenje po snegu ni zadostovala le malica – otroci so si želodčke do vrha napolnili pri kosilu

vanja v domu plačali 1.400 din. To seveda niso kompletni stroški. V ta znesek je vključen tudi prevoz iz Ljubljane in nazaj ter prevozi na Zatrnik. Posebej pa je bilo treba doplačati približno 300 din za karte na žičnicah.

Še to. Na razpolago imamo tudi smučarsko opremo za tiste otroke, ki lastne nimajo in letos je to ugodnost koristila približno četrtnina vseh otrok, ki jih imamo tu na smučanju.

Mojca Močivnik, vzgojiteljska šola:

»Zakaj sem tu? Če sem iskrena – zaradi smučanja pa nekaj dinarjev bom lahko prihranila. S svojim delom se trenutno praktično le delno srečujem, saj so tu sedaj šolski otroci, v bodočem poklicu, v vrtcu pa se bom ukvarjala, seveda s predšolskimi. Na takem tečaju sem že drugič. Prvič sem bila na Pokljuki, s predšolskimi. Seveda je med

obema skupinama razlika. Sedaj ni polulanih hlačk, dolgčas po mami, saj so ti otroci tu, razumljivo, že bolj samostojni. Tudi lažje jim je karkoli razložiti – zabavno pa je v obeh primerih.

Če bo možnost, bom hodila na take tečaje tudi še potem, ko bom v redni službi, v vrtcu.«

No, in kaj pravijo otroci sami?

Petra Novoselc:

»Stara sem pet let in sem prvič na smučanju. Pa ni nič

hudega čeprav še ne znam smučati in včasih so mi vaje pretežke. In to, da ni mamice in očka ni preveč hudo in bi šla še drugič na tako smučanje.«

Lars Kristan; devet let in pol, tretji razred na OŠ Prežihov Voranc:

»Smučati že znam. Tudi prvič sem bil tu v Gorjah in to pred dvema letoma. Sem v drugi vrsti (to je kar visoko, saj so skupine razvrščene po znanju smučanja). Drugo leto bom šel smučati tudi skupaj s starši, letos pa to ni bilo možno, ker smo dobili Mihata. To je moj bratec, ki je še dojenček.

Smučanje mi je pa zelo všeč in bi še rad šel. Všeč mi je, ker sem med otroci. No, včasih naredimo pa tudi kakšno neumnost.«

Solidna organizacija ter ustrezno ugodje, pa dobra hrana ter predano osebje – to so odlike, ki terjajo vso pohvalo organizatorjem. In ti zatrjujejo, da bo v kratkem, ko bo dom doživel ponovno adaptacijo, v njem še prijetneje.

M. J.

Foto: Marjan Garbajs

Za marsikoga pa je bil ples ob zvokih najmodnejših popevk enkratno razvedrilo